

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu esse de două ori pre septemana:
Duminică și Joi. — Prenumeratia se face în Sibiu la expeditia joi, pre afara la s. r. poste cu bani zat' prin scisorii francate, adresate către expeditia. Pretul prenumerării pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. n. ar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

BIBLIOTECĂ CENTRALĂ
SIBIU
Nr. 1.

ANULU XXIV.

Sabiu 1|13 Ianuariu 1876.

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provincie din Monarhia pre unu 8 fl. și pre o jumetate de anu 4 fl. v. n. Pentru prime, și terii strine pre unu 12 1/2, anu 6 fl.
Inseratele se plătesc pentru întâia óra en 7 er. sirul, pentru a doua óra en 5 1/2, er. și pentru a treia repetire en 3 1/2, er. v. n.

Anulu nou.

Dedarea face de multe ori pre omu nepasatoriu. Elu trece dela unu evenementu la altulu că si caletoriulu dintr'unu satu la altulu, fără de a luá notitia seriósa despre cele ce a vediut.

Ore totu asiá sa fia si cu treceerea dela unu anu la altulu? Si pentru ce nu? aru puté nescine respunde, caci si asiá tempulu, acestu saturnu lacomu si nesaturatu, inghite cu rapacitate fia-care anu unulu dupa altulu. Numai dela er'a crestina incóce eata ca 1875 de ani suntu inghititi pentru vecii veciloru, si ce s'a intemplat cu cei trecuti se va intemplá si cu cei viitori. Despre acést'a nu are nici omulu celu mai simplu nici cea mai mica indoiala.

Inse, ce vedemu noi cându cautăm asupr'a aniloru trecuti in imensitatea, séu eternitatea tempului. Vedemu ca anii singuratici, anii cuprinsi in seculi, in perioade si asiá mai de parte au revasiele loru nesterse, revasie increstate de faptele ómeniloru, singurati si multi, de faptele indvidiloru si a le popórelor. Vedemu in revasiele aceste reale si bune, reale de care se infiòra si ingretiosíza omulu dupa mii de ani si provoca impreunarea despretiului si a blastamului cu numele celor ce au facutu reu; vedemu bune, de care si dupa mii si sute de ani se incaldiesc fia care inima nestricata omenésca si provoca impreunarea apretiuirei, venératiuni si a binecuvantări cu numele acelor ce au facutu bine.

Nepasarea in trecerea dela unu anu la altulu nu pote dara avé locu, fără de a avé in urm'a sea scaderi si inca in multe casuri scaderi nereparabile pentru toti seculii.

Si ce e de facutu? O controla a faptelor din o palma séu schiopă de tempu, numita anu, si inca o controla riguroasa, pentru că déca gasim cu ceva de indreptatua sa indreptâmu curendu, că nu cumva anii, cari nu ne suntu scrisi in frunte sa se gate pentru noi mai curendu de cătu e calcululu nostru si asiá viitorimea sa gasésca numai rele neindreptate si nereparate in urm'a nostra.

Cându stámu pre pragulu anului 1874 amu fostu constrinsi a ne esprime dorintie, despre aceea ca in anulu acum espiratu vomu fi in pusestiune a inregistrá mai multe bune. In inim'a nostra credeam ca vomu fi in stare că acum cându avem sa trecem in anulu 1876, sa putem dice ca cele rele s'au spalatu cu totulu. Inse déca cautamu in impregiurulu nostru aflâmu ca anulu espiratu a immultit u greutatile, inimile pare ca suntu mai restrinse in respiratiunea loru si cauta in viitoriu cu mai multa indoiala si fioru că in anulu trecutu.

Putieni voru fi intre noi, ca si nu fia impressiunati asiá de care de

evenementele anului espiratu, incătu acele sa fia sterse dejá din memoria. Si pentru omulu inclinatu spre flegmatismu séu indiferentismu ele trebuie sa fia fostu asiá de remarcabile, incătu, fără de a vré, sa si le fia inregistratu in memoria, séu, folosindune de o alta metafora, sa se fia inscris u ele de sine in memoria.

Diceam in primulu numeru alu anului trecutu:

"Nimic'a nu aru puté fi asiá dara mai imbucuratoriu pentru noi si de siguru si pentru cetitorii nostri si pentru tota suflarea romana, decătu cându in anulu acestu nou, amu fi in pusestiune de a inregistra acte, cari sa fia totu atâtea documente despre o concordia generale intre romani, cari sa fia totu atâtea documente despre aceea, ca interesulu comunu a reunuita pre tota inteligint'a romana din Austro-Ungaria la o activitate comună, carea sa reinsufletiesca natiunea nostra spre fapte folositore, ei si patriei, si sa o aduca celu putieni la respectulu, de care se bucurá inaintea conlocutorilor de alte natiunalităti cu unu dieciu inainte de tempulu acest'a."

Dorint'a acést'a nu s'a implinitu, pentru ca "cele trei milioane de români" n'au voitua "aruncá faptele loru in cumpenile patriei" si s'a retrasu si mai tare in neactivitatea de mai nainte, si asiá nu numai ca n'amu gasit u imitatori si aliatii in celelalte natiuni a le patriei, ci furam despojati si de unele beneficie, cari le avému mai nainte.

Totu in acelu numeru diceam atunci:

"Avantagiulu celu mai mare inse aru fi pentru romani, ca inimicii loru interni aru perde terenulu celu fructiferu pentru interese private. Vocea cea puternica a unui poporu, carele si-aru tienti tota atentiunea numai spre scopulu celu mare alu salutei publice, ii aru pune pre toti la umbr'a ignorarei sele si déca s'aru incercá si atunci sa baga neintelegeri intre ómeni, ii aru espune despretiului seu."

Nici dorint'a acést'a nu s'a realizatu si este urmare firésca; caci déca nu s'a implinitu cele ce aveu sa premérge, nu se putura implini nici cele urmatore.

Terenulu politicu a remasu neocupat de noi că si mai nainte; elu a remasu unu câmpu de esplotatiune pentru straini si numele de *Mada* si *Wodianer* a fostu in anulu espiratu inlocuite prin alte cari séana cu aceste.

Sa intrâmu mai dñaiatu in cele ale anului trecutu? pentru durerea cu carea intrâmu in anu viitoriu si aceste suntu óre multe pentru ca contineu prea multu, c' tóte ca a vorbi cătu de multu dñpre densele nu aru fi de prisosu, c'ntre ca reulu nu se vin-deca ni' odata prin abandonarea lui, ci pri' continua' tratare, pâna cându est' alungatu din corpul si pâna cându corpulu este pre deplinu restauratu.

Pre terenulu nostru propriu unde suntemu noi intre noi, intielegemu terenulu bisericescu, avem putene fapte de inregistratu. Cu tóte ca si aceste putene nu trebuesc trecute cu ve-

derea. Noi de asta data le amintim asiá in trécatu, nu pentru alta, ci pen-truca audim ca acele incătu nu au perfectiunea loru dorita se voru per-fectiunea in curendu. Sa sperâmu deci, inse sperant'a iubirei si priveghiarei.

Déca evenemintele cari potu atinge patri'a nostra, prin urmare si pre noi, s'aru restringe numai la cele de mai susu aru fi inca lucru de suferit. Grigi'a nostra aru puté fi cu multu mai mica pentru viitoriu. Inse cându sub pov'ra cea grea financiala, sub carea se afla patri'a nostra, ea dupa espirarea anului viitoriu sta in fat'a reinoirei com-planării intre cele dñue jumetăti a le monarchie, carea este forte momentosa si cându in presentu la frântariele sudostice se sbucuma o insurectiune, care mane poimane se pote straformă intr'unu resbelu, carele pote sa aiba si pentru patri'a nostra consecuntie impovaratorie, trebuie sa fia ingrigirea nostra indoita.

Intrarea nostra dara in anulu viitoriu este cu privire la trecutu de o durerosa amintire, cătu privesce viitoriul, insuflatória de grigi, nu numai pentru desvoltarea evenemintelui, ci si pentru ca ele ne afla că sosirea mirelui din Evangeliu pre cele cinci fete nebune.

Nu putem dara incheiá mai potrivit u aceste sire ale nostre decătu repetindu ceea ce amu disu in anulu trecutu la inceputul anului espiratu:

"Anulu ce ne sta inainte sa-lu folosim cu prudentia cea mai mare si sa nu dâmu dileloru rendu, căci dupa dis'a apostolului etnicu "dilele grele suntu," si déca nu-lu vomu folosi asiá nici dorint'a nostra carea este o dorintia comună si de interesu comunu nu se va implini."

Serile de iérna.

in 23 Decemb're v.

III. Noroculu arda-lu feulu, acésta naluca amagitore, nu numai ca orbesce pre betulu muritoriu, ci 'lu mai face inca pre acest' că sa-si uite si de cele petrecute pâna cându in fine 'lu face necapabilu de a mai sci cugetă seriosu, inc' si la cele ce pote aduce diu'a si r'ptea.

Astragendu dela ur'a traditiionala a magiariloru fatia de noi, abst'agendu ca pote si noua ni va fi nipsitu uneori tactulu celu nimeritul politicu, in mare parte inse 'mi vine a crede ca chiaru noroculu momen-tanu a potutu face si pre magari, că sa-si uite cu totulu de cele petrecute sub tempulu odiosului sistemului absolutisticu. Densii au uitatu că pamenu, căta frica si spaima duceau si ei pe atunci de germanismu si germanisare, de-si mesurile germanisatore de pre acelu tempu, nu erau nici a diecea parte atât de drastice, precum suntu cele magiarisatore din diu'a de astadi. Institutulu consiliariilor scolari că referinti in agendele scolare lângă locuinti'a de atunci, sternisa in magari pre acelu tempu pare ca mai mari banueli decătu ce suntu banuelile nostra fatia cu atâti inspectorii scolari reg. din diu'a de astadi, de-si diferint'a intre ace'a si acest'a atât in privint'a caracterului natiunalu si confesionalu, cătu si cu referire la

sfer'a loru de activitate este că ce-riulu de pamantu. Cá sa tacemu alte multe de pre acelu tempu, le-amu mai puté aduce aminte magiariloru inca si de multele lupte si demonstratiuni căte a trasu dupa sine cunoscut'a pa-tenta din an. 1858, cu referire la biseric'a protestanta din Ungaria, cându in sirulu luptaciloru, de 'mi mai aducu bine aminte, se numeră si actualele ministru presiedinte de astadi. Celu mai linu pasiu nemtiescu de pre acelu tempu producea spaima si fiori intre magari. Erau ce e dreptu mai multe cause ce produceau acea trema, darea in lin'a prima caus'a era "tric'a de germanisare."

Si cum privem noi atunci la tóte luptele loru? le privem că lupte justificate, lupte pentru esistintia, la care au necontestatulu dreptu, atât indivizi, cătu si natiunalităti; caci cine puté sub sôre mai bine cunoșce si simtă decătu romanulu, ce va se dica "lupt'a pentru esistintia." Dara eata tempulu s'a schimbă, si noroculu care-i-a radicatu, si li-a datu magiariloru puterea de astadi i-a facutu că sa-si uite de tóte acele, ba mai multu decătu atât'a, i-a facutu că sa ne infereze, sa ne inculpe atât de greu, de căte ori apelâmu si noi astadi la "dreptulu pentru esistintia."

Ni mai aducem aminte óre, căte inviniri aspre, căte blasteme grele nu se descarcau pe atunci contr' birurilor celor mari impovaratore, chiaru din gurile acelor magari liberaли, cari astadi totu za dragi de liberali, colo in camp'a din Pest'a, votédia cu radicat'a in dieciu mai mari biruri? in contr'a căror'a o tenguire cătu de lina, se notifica de agitatii, séu celu pri'enu de nepatriotismu. Tempulu schimba tóte!

Fii'du ca veni vorb'a despre episodii trecute, si uitate din tempulu si emului absol. cându si asupr'a capului loru domniá o mâna suprematisatore, fără a mai resuscită cele petrecute pre atunci, 'mi pare ca noua abia n'a mai remasă alta suvenire mai placuta din acelu tempu, decătu acea ilusione perduta, credint'a in posibilitatea unei infratiri adeverate a magiariloru cu romanii. Sórtea cea vitriga dar egală de pre atunci ni impretenisa si apropierea binisioru unii de altii. Nu odata ni aflâmu pre atunci in societati unii cu altii, unde cantâmu pe'ntrecute: "Nu amu pâne nice sare, tóte le-adusu darea mare," incătu déca noroculu nu s'aru fi coborită că prin o minune in bratieri magiariloru cu totala nostra ignorare, a-ti fi vediutu, cum noi eram si remanemu pâna in diu'a de astadi, totu amici si ómenii cei buni. Noroculu loru inse ni-a stri-catu infratirea, noroculu loru a fostu nenorocirea nostra, si la o infratire magiaro-romana ne mai potem astepta numai atunci, decum-va nu va fi pré tardiu, cându noroculu, acést'a naluca peritóre, 'si va intorce cându-va fati'a de cătra magari, perdiendu-si urm'a.

In vîr'a anului 1860 facuse mare svonu prin diuaristic'a magara si unu banchetu ce s'a tienutu in Clusiu intr'o gradina, cu care ocasiune unul dintre fruntasii aristocratiei magiare din Transilvania, veni a inchiná unu pahar, séu deca ve mai place, a toastá in onorea natiunei romane, respective pentru infratirea magiariloru cu romanii. Noi tóte aceste le luarem de

bani buni. Doriamu din inima o atare infratire, si de acea ni placea a crede vorbelor frumose. Altecum apoi toastantele mentionata a datu expresiune via cuvintelor sele de infratire, numai cu 6 ani mai tardi, ca autoru, descriindu-ne revolutiunea lui Horea. (A Hora támádás története!) cu atât'a patima si ura de carea mai tardi s'ascarbitu multi chiaru si dintre magari, si in specie, unu altu scriitoriu a-lu acelei revolutluni.

Nemtii (asiá numiamu noi conglomerationea birocratilor de atunci) ne siopteu ce e dreptu, dicandu-ne: „Mei romani! fiti cu minti, pre magari nu-i dore capulu de infratirea vóstra, ei'si au planurile loru.“ Noi intr'aceea tineam mortislu la infratire. Totu asiá la an. 1861—62, pâna cându in urma ne convinseram, ca noroculu ce a ajunsu pre magari, a prefazetu tóte sperantile nôstre intru nimica, si ca tóte infratirile nôstre a fostu frase, cuvinte sburătoare, visuri treca-tore. Si din tóte acele ni-a mai remasu astadi numai unic'a mangaiere, credint'a in acel adevetu eternu, ca reulu, necasulu si ori-ce asuprire inca'si au sfersitulu loru, precum trece tóte in lume, precum trece ori ce desmirdaciune si fericire pamantésca. Din calamitătile ce ni apasa pre noi astadi, mai au parte si alte popore de o sôrte cu noi, si acést'a inca este o mangaere pentru noi. Unu momentu numai, si tóte se potu preface spre mai bine. Iéra noi pâna atunci se rescumperâmu tempulu, fara a stá cu mânilo incruisiate. Apoi sa ni mai intrebâmu din cându in cându unii pre altii, sine ira et studio: Nu cum-va mai portâmu si noi culp'a la o multime de calamităti ce ni apasa?

Ne tanguimu ca adversarii nu ni respectédia, ca ni facu reu unde numai ne potu. Dara noi pre noi romanii, óre ne scimu respectá? Si cari suntu faptele nôstre de bun'a credint'a? Ne tanguimu ca adversarii ne apasa. Vomu respunde inse, cându vedemu pînă romanu ajunsu la domnia (respectu esceptiunilor) rivalisandu nu odata si imbecandu de multe ori pre strainu, in tñnia si despotismu. Ne tanguimu ca straij nu ni-au fostu nici cându sinceri, si de căte ori acesti'a ni-au promisu frătietate, perfidia li stá ascunsa dupa cuise. Dara amu puté noi afirmu cu conștiința curata, ca totu perfidiu nu si-a jucatu afurisit'a rola si intre multi dintre ómenii nostri, nu fatia cu strainii, ci fatia in fatia, intre romanu si romanu? iér' promisiuni soleme, legaturi de infratire, imbratiosi, totu intre noi, au devenit u odata profanate de minciuna si ipocrisia. Ne tanguimu ca strainii facu in mijlocul nostru proselitismu, spre a ne desnationalisá, pre cându rusinosulu proselitismu confessionalu, carele ni-a adusu atât'a striare, dela nefericit'a desbinare a bisericiei romane, inca nici pâna astadi nu s'a perduto urm'a dintre romani.

Pre cătu tempu asiá dara nu ne vomu curá noi pre noi insine, fara a ne dá pre manile doftorilor straini si nechiamati, in daru ne vomu tangui la frunza si iérba, in daru vomu asteptá ajutoriulu strainilor. Potemu rostogolí pétr'a lui Sisyphu, cătu ni place, nu vomu scote nimic'a la cale.

Poterea de care avemu lipsa trebuie sa o cautâmu in noi insine, si de o vomu sci cautá, o vomu si afla-o.

Unitatea nôstra ni va imprumutá taria si poterea. Cându vomu ajunge odata la acestu limanu, n'are sa ni mai döra capulu apoi de căte esperimente netrebnice si fortiate, din partea acelor'a, cari aspira fara nici unu titulu, la esterminarea nôstra. Astadi cându cu ajutoriulu lui Ddieu intrâmu in patrariul din urma alu seculului XIX nu mai pote perí o natiune, déca ea va sci firmu si resolutu pronunciat inaintea lumiei: „Voiescu a trai“.

Ne aflâmu si altecum la finea anului, e tempulu a-ti trage fiesce cine

socot'a cu sine insusi. Erorile comise in trecutu, fia pre terenulu politicu, fia pre celu bisericescu, ne potu servir de vii exemple, spre a le evitá, si spre a ni castigá facultatea de a sci cugetá, intru tóte mai seriosu pre viitoru.

Cugetu ca acum va fi de ajunsu pentru asta séra dle red! Mâne este ajunulu Craciunului. Deci ve poftescu d-vóstra si la totu sufletul romanescu: Serbatori fericite! Iéra déca cum-va n'amú mai revení in aceste putiene dile ce ni-a mai remasu din anulu acest'a, incheiu, ca pentru anulu viitoriu: „Cele rele sa se spele. Cele bune sa s'adune.“ — u.

Revista asupr'a stârei nôstre politice, culturale si economice.

I.

Recunoscerea reului e pasulu primu spre indreptare. — Dara chiaru si recunoscerea binelui nu pote avea decât o influentia buna pentru recunoscatoriu; căci imbarbatédia la mai mare progresu, — la perfectionare.

Dupa cum suntu acsiomele acestea fatia de omulu singuratecu, — totu atât'a suntu ele de adevurate si fatia de unu poporu intregu, de o natiune. — Si de aceea e neaperatu de lipsa, că fia-care poporu voindu a-si cunoscce si asigurá viitorulu seu sa-si privescă din cându in cându presentalu si trecutulu seu si sa le esamineze; ca intr'ensele 'si va aflá negre-situ embriulu viitorului. —

Condusi de ide'a acést'a vomu cercá a face o scurta revista asupr'a stârei nôstre presente, politice, culturale si economice; a cercetá incântu starea acést'a se poate privi de multiamitória si incântu nu; — si de cum-va nu, care suntu causele realui? pentru că sa le recunoscemu, evitâmu si delaturâmu in viitoru!

Incepandu deslegarea cestiunei ce ni o propusemu, mai intâi cu starea nôstra de acum politica, dela inceputu trebue sa constatâmu — ceea ce altcum ori-ce românugatoriu insusi o scie si o recunoscce — ca adeca, ea e cătu se poate de trista si nemultiamitória. — Pre lângă tóta solidaritatea ce se acceptă, potemu dice unanim, in conferintă nu demultu in Sabiu, pre lângă totu zelul ce se aretă din tóte părțile, că lasandu odata interesele personali la o parte — in viitoru se procecemu in causele si afacerile ce privesc intrég'a nôstra natiunalitate, cu unu cugetu si cu o inimă; in realitate nu s'a aretatu nici batteu o umbra de solidaritate!

Interesele personale jucara acum că si pâna acum rolulu principalu la alegerile de curendu intemplete; straini si nechiamati, acceptata in temelie ei, cele incă abia puse. — Capi si conducatori ai natiunei, cătră cari plebea abia indrasniá si inaltă ochii, si a căroru cuvinte — ori-cătu de netemeinice aru fi fostu — si pretiuau orbisiu si treceau in carne, si săngele bietului poporu, neespertu si putienu cugetatoriu, 'si fosolosira influenti'a acést'a nemeritata, spre a impar'i gratii candidatilor straini si spre a-i face pre acesti'a că sa-si caute si castige mandatulu din binevoind'a — de siguru scumpa — a domnilor loru!

In multe cercuri de alegere curatul române, nefericit'a passivitate absoluta, dupa cum si-o croisera unii sîreti — anume — se esercită séu nu, dupa cum cerea interesulu atârui candidat protegiat de marii conducatori natiunali; iér' intre altele poporulu alesse dupa chipsuiel'a sea, pre celu mai meritatu — de punga! — Inca se mai aflara unele cercuri electorale române, care acum numai convingendu-se ca aru fi o absurditate a cassâ terenulu cătoru-va alegatori neromâni — practicara passivitatea activa; adeca alegera astfelui de candidati, cari sa nu intre in dieta. — Vedemmo pâna

cându 'si voru remanea si acesti'a consequenti!

Astfelui deci se practică solidaritatea acceptata; astfelui passivitatea absoluta plasmuita!

Unii corifei 'si trasera refene-lele pentru comediu executata. — Poporul nepriceputu inse care séu pre barb'a atarei Mariei sele — séu pentru cătiva potorasi si nitielu traiu bunu, si dede votulu seu atarui domnu tramisul; — va reinapoia elu prin dârile ce mereu se votéza, bacisiusu primitu, insutu si inimiutu si apoi cu tempu va castigá o mai mare idea, despre ceea ce insemnéza: a-si dă si cui a-si dă votulu.

Compatriotii de natiunalitate magiara, de-si suporta — in urm'a egalitatiei, in privint'a acést'a negresitu pre deplinu practisate — totu atâtea poveri, căte si poporulu nostru, — se mai potu mulcomi cu convictiunea ca se satisfac idealului magiarisatoriu si magiarulu aduce bucurosu ori-ce jertfa, cându i se satisfac ambitiunei sele natiunali. — Pentru noi inse lipsesc ori-ce mulcomire, ori-ce recompensa; cându ni se detragu chiaru si putienele subventiuni de pâna acum sub preteste cari din punctu de vedere alu intregitatei statului, nu se potu rectificá dupa nici o teoria a dreptului modernu de statu.

Astfelui unii corifei natiunali au repetatu de nou oper'a nenatiunale si nepatriotica, fatia de natiune; iér' poporulu nepriceputu a jertfitu „mii de slanini, pentru unu cárnetielu!“

Sa cercetâmu inse acum ca fost'a potrivitu séu corespondentoriu? fost'a bateru practisabilu conclusulu de passivitate absoluta? Si potutus'a realisá pre basea acestui'a solidaritatea acceptata?

Dupa parerea nôstra nici un'a; nici alt'a!

Potrivitu séu corespondentoriu scopului intentiunatu, nu a fostu nu a potutu fi, conclusulu pentru passivitate absoluta; din cauza ca elu a fostu basatul pre aeru si nici decum pre jurstările, intre care traimus si intre care avea sa se efueptuiesca.

Elu a fostu astfelui o amagire proprie pre carea viitorulu prossimul si giurstările desconsiderate negresitu trebuia sa o vedéscă — dupa cum intr'adeveru a si vedit'o.

Pentru că sa potemu deliberá asupr'a intrebârei, ca: óre satisfacut'a séu potutu simplu satisfac conclusulu de passivitate absoluta, intentiunei ce s'a urmatu prin elu? trebue că mai intâi sa cunoscemu intentiunea acést'a — o premissa, carea la aducerea conclusului, s'a ignoratu cu totulu!

Si intentiunea conclusului desu pomenit u a fostu si nu a potutu fi alt'a, decât că prin abstinența totală dela alegeri nu numai sa se arete ca poporulu român nu e multiamitatu si nu consimte cu sistemulu de guvernare actualu — celu putienu cu administratiunea practisata de regimul, nu — ci totudeodata sa se si ignore si lucrările poterei de statu actuale — că pentru noi nefavorabile — si prin neparticipare la legislatiune sa stirbésca constitutiunea. —

Dar' noi trebue sa considerâmu, ca drutulu de statu alu nostru de acum — ore care noi numai in inchipuire ni-lu potemu formulá astfelui, de cum este în faptă — de-si negresitu in detrimentulu nostru si alu celoru-lalte natiunalităti nemagiare din patria; faptice nu cunoscce — că odi-niéra — representarea si participarea la legislatiune din partea natiunalitătilor — că atari; ci numai din partea anumitelor cercuri electorale. — Prin urmare, chiaru déca unu cercu alegatori séu altulu — conformu vointie alegatorilor, cari insine negresitu ca trebue a apartené la atare natiunalitate din patria — nu-si trameite ablegatii sei in corpulu legiuitoru; conformu dreptului de statu actualu, — de-si alegatori cercul

respectivu apartienu la o natiunalitate anumita — nu se poate dice ca natiunalitatea respectiva, ci numai ca cercul electoralu respectivu séu chiaru numai, ca deputati aceluia-si cercu, nu iau parte la legislatiune. — Prin urmare, déca chiaru tóte cercurile electorale, in care alegatori români suntu in maioritate, nu aru luá parte la legislatiune; inca si atunci conformu dreptului nostru de statu, nu s'aru potea dice, ca români séu natiunalitatea româna — de-si faptice asiá aru fi — se abtine dela legislatiune; pentru legea recunosc odata că natiunea politica, numai pre natiunea ungara, carea inse de unii se identifica cu cea genetica magiara, — si la legislatiune numai acést'a se reprezinta si poate reprezentă — conformu constitutiunei, prin alegatori singurencilor cercuri electorale!

Ací in destinatiunea acést'a a legei, a dreptului nostru de statu actualu, jace reulu, care a voit u salu delature conclusulu pentru passivitate absoluta. — Incântu inse s'a urmatu calea cea potrivita spre ajungerea scopului acestui'a si incântu nu, se va mai vedea si din urmatorele:

A ignorá o jurstare, unu faptu, o lege nemultiamitóre, — e negresitu o dovédă de displacere, de nemultiamire. — Inse e numai o manifestatiune muta, pre carea cine vrea o observa si aprețuesce, cine nu vrea nu. Prin urmare ignorarea nu e remediu celu adevetu, in contr'a unui evenimentu séu a unei legi, pre carea seriosu viesci sa o delaturesti; ci ací se cere munca, truda, activitate in directiunea ce o doresci si pre calea, care poate sa te duca la scopu. — Deci déca nu ne convinu noue normativele dreptului de statu, pentru noi in adevetu apesatorie; atunci nu e de ajunsu că sa concludem un'a 'ntr'un'a la passivitate si sa stâmu cu mânilo in sinu, pâna ce voru picá de sine cōpte, pōmele passivitătiei sedite, ci trebuie sa lucrâmu — si inca sa lucrâmu, lucrâmu.

Inse cum? Că natiune.

Revist'a politica.

Obiectulu discussiunei in publicistic'a nôstra e cu deosebire convențiunea comercială si vamale. Per tractările ambelor guverne in capitala Ungariei s'au terminat, rezultatul loru inse nu se scie, căci ministrii s'au indatorat a tiené cea mai mare discrétiune in privint'a acést'a. Unele foi ne spunu, ca s'au delaturat diferintele principiale si s'au dobendit o baza pentru desbaterile ulterioare ce se voru continua in Viena, dura cele mai multe organe ni asigura despre contrariu. Desbaterile n'au avut rezultatul dorit, multi se temu, ca se voru nasce complicatiuni seriose si conflicte intre ambele jumetăti ale imperiului, pentru ambele guverne sprin-ginite de parlamente, nu voru sa faca concesiuni reciproce.

Ministeriul nostru s'a pronuntat in programul seu de inaugurate, ea va lucra pentru sustinerea unității teritoriului vamal, dura opinionea publica maghiara, care a inscenat o agitatiune intensiva in favorul pretensiunilor ce le face statul nostru Austriei la renovarea convențiunii comerciale si vamali si la infinitarea bancei natiunali, n'a impartasit parerea ministeriului, asiá incântu se credea la inceputu, ca intre guvernu si opiniunea publica esista unu antagonismu neimpacabilu. Desbaterile din Pest'a inse, alu căroru rezultatul pozitiv este asuncu sub velulu discretiunei, ne arata incântu-va, ca ministeriul nostru, incântu privesce interesele vitali comune, nu parasesce punctul seu de vedere si atitudinea sea preventivă la inceputu a fostu numai o tactica.

In press'a Austriei se vede unu feliu de indignatiune către unguri, cari, după cum se exprima cele mai multe organe, voru să derime unitatea monarhiei deslipindu-se incetulu cu incetulu de Austria și stabilindu în fine că unică legatura cu monarhia uniana personală.

„Fr. Blt.“ dice, ca pertractările din Pest'iau dimensiuni mari. O hotărire acum nu aru fi la tempu, căci ea fiindu influențată de iritațiunea momentului aru puté duce la consecuenție funeste și aceste ascundu în sine pericole nu numai pentru Austria, ci cele mai mari și pentru Ungaria insasi. Esperimentările cutedate pre terenulu economic și creațiunile arteficiose cari nu satisfac unei trebuinte, ci nutresc numai fantasiele hypernatiunale și mania de potere mare, se voru semti mai tare chiaru în Ungaria. Togm'a Ungaria are cauza a esamină seriosu ori-ce novatiune economică. Noi nu disputăm dreptul ei de a-si infiintă o banca, dura creația acestui institutu aru aduce, după o perioada efemera de avantajiu economicu, mari conturbări în vieti a statului ungurescu: o seracia si o stocere totale a tierei.

In urma citatului organu aduce aminte politiciilor unguresci, ca, déca acum horizontul politicu nu este turburat, se nu uite inse, ca în viitoru voru apelă iéra la sprințul „imperiului“, pentru alu cărui interesu nu au astadi semti si pricepera.

Din strainatate comunicămu, ca în Francia s'a terminat cu anulu vechiu Adunarea națiunale, altcum numita si „lungul parlament“ alu Franciei si s'au dispusu alegerile pentru o constituanta nouă. Guvernul a emis două circularie electorale, unul către perfecti, unde li se da acestor'a instructiune pentru conduit'a loru la alegeri, ier' celalaltu se referesce la legea de presa.

Primul circulariu face pre prefecti cortesi obligati guvernului; ier' alu doilea este indreptat contra pressei republicane. Se opresce adeca purtatorilor de jurnale a vinde jurnale in drumuri fără biletu de licentia dela dregatoriele politice. Prin mesur'a acésta se va impiedecă cu deosebire actiunea pressei republicane in cele 4 despartimente puse in starea de asediu.

Dupa „Liberté“ guvernul face pregatiri mari pentru alegerile din Parisu. Agentii provocatori (agents provocateurs) de pia memoria din perioada lui Napoleon suntu chiamati la fapte mari. Lupt'a intre monarchisti si republicani in campania electorale de acum va fi cu atâtua mai invinsata, cu cătu republic'a a ajunsu la óre care consistintia in perioada legislativa trecuta. Gambetta calatoresce printiera, pentru a destepă simpathii pentru republica.

In Spania resbelulu civilu nu e sugrumatu inca. Egoismulu nemarginitu alu persónelor mai inseminate, venatulu posturilor inalte de statu, invidia si ur'a personale nu potu intruni toti factorii decisivi intr'o actiune solidara spre a pune odata capetu versarei de sânge.

Din Serbia se respondescu sciri sensatiunali. Din tóte aceste faime inse unu faptu nu se pote tagadui si adeca ca situatiunea tieri e forte critica. Intre principale Milanu si majoritatea Scupcinei există diferențe relativ la cauza resbelului. Majoritatea pretinde o politica resoluta si provocatoria contra Turciei, principale inse, svințuitu de reprezentantii puterilor straine dela curtea sea, trebuie sa predice pacea. Alternativa e dura: Séu resbelu séu disolverea Scupcinei si suspendarea constitutiunei? Milanu trebuie sa se decida pentru un'a séu alta.

Proiectul de reforma relativ la aplanarea controverselor intre Turcia si provinciile resculate, ca care

a fostu insarcinatul contele Andrassy, s'a tramsu si puterilor apusene: Franciei si Englitrei.

„Coresp. pol.“ ni spune, ca de peis'a circulara a lui Andrassy a fostu bine primita in Parisu. Ducele de Deceze si-a datu consentientul seu si a invitatu si curtile din Rom'a si Londonu a face asemenea.

Lordul Derby si-a cerutu 8 dile terminu de cugetare asupra proiectului, se vede deci, ca Anglia nu consente cu mesurile initiate de cele trei puteri dela nordu. De altmintrenea Russi'a inca nu consemea deplinu cu actiunea curtei din Viena, se vorbesce ca Russi'a jocă unu rol duplu si ne-increderea in politic'a ei a strabatutu in cercuri forte inalte. Se pare, ca cauza orientale numai prin forta sa bie se va decide. Ori-ce incercare pacifica n'a succesa si cu greu va succede.

Raportu

catra săntulu sinodu alu săntei biserici autocefale ortodoxe române, din partea membrilor sei, cari au fostu insarcinati a lăud parte la conferinta religiosa dela Bonn.

Prea Sânti Parinti!

Subscrissii insarcinati de prea sănt'a vóstra a participa la conferinta ce s'a tienutu in vîra trecuta la Bonn'a pentru unirea bisericesca a unor'a dintre creștinii apuseni cu biserica ortodoxa de resarit, imprimindu acésta insarcinare pusa asuprane, avemu onore a ve aduce la cunoștința urmatorele, despre cursulu si resultatalu acestei conferintie:

La aceste conferintie au participat aproape o sută de persoane de deosebite nationalități, confessiuni profesioni si condițiuni sociale; anume:

Biserica mare dela Constantino-pole a fostu reprezentata de doi arhimandriti profesori, Anastasiadis si Vrieniu, diaconulu Filaretu Vafidesu si unu profesor din Macedonia. Din partea bisericei ruse au asistatu doi protoierei Ianisievu si Tacialof, unu profesor de teologie, Osiniu, doi consilieri de statu Filipovu si Suchotiu, Kircev, directorulu societatii pentru cultur'a religiosa din Petersburg. Din regatulu Greciei, archeiscopulu Licurg si doi profesori dela universitatea de Aten'a, Damolos si Rosis. Din partea bisericei serbe au fostu unu arhimandritu dela Belgradu si unu diaconu profesor de teologie din Zar'a dela Dalmatia. In fine subscrissii din partea Romaniei.

Totu la grup'a ortodoxilor s'a numerat si doctorulu Overbek din Anglia, care in anii din urma s'a unitu cu biserica ortodoxa, si tinde a infiintă in Anglia o biserica ortodoxa apusena.

Dintre vechii catolici au participat mai multi preoti, profesori si ampliati, in fruntea loru erau Dolinger, presedintele conferintiei si episcopulu Reinkeu.

Dintre englezi si americanii anglicani au participat unu numar de preste cincideci persoane, intre care si episcopulu de Gibraltar Sandfor.

Au asistat si căti-va dintre păstorii protestantilor germani fără insa a participa la lucrari ci mai multu ca privitori.

Conferintele s'a inceputu la 12 Augustu st. n. si au continuat pâna la 16 Augustu inclusivu. Conferintele au fostu parte generala, la care participau toti membrii mentionati si se intruneau in sala a universitatii de Bonn'a parte parțiala intre vechii catolici si anglicani, si intre membrii ortodoci si a parte, cari toti acestia din arma se adunau la cartier'a noastră si discutau asupra conclusiunilor ce trebuiau a se formulă si a se propune in conferintele generale. Sedințele generale se incepeau totu-dé-un'a cu căte unu discursu alu presedintelui, in care parte se facea istoriculu

diferintelor ce s'a introdusu in doctrina bisericilor orientala si apusana, parte se descriau tendintele bisericiei papale de a domină tota creștinatatea, din care motivu au si urmatu aceste mari diferențe pre terenulu dogmaticu si disciplinaru.

In prim'a siedintia din partea vechilor catolici s'a propusu ortodoxilor spre studiu ca punct de plecare o formula de doctrina, compusa spre impacarea doctrinei apusene cu cea orientala despre purcederea Sf. Duchu.

La intrunirea ortodoxilor urmata in sér'a acestei dile, formul'a vechilor catolici, au fostu criticata de ortodoxi si s'a decisu a nu o accepta in unele părți.

A doua conferinta s'a tienutu intre vechii catolici si anglo-americani, la care ei s'a intlesu asupra concesiunilor ce trebue sa faca apusani orientalilor in privint'a dogmei despre purcederea Sf. Duch, la care oca-siune, intre altele, Dölinger a rugatu pre anglo-americani a lucra pentru unire in punctul acesta cu cea mai mare pacientia, si cu unu sinceru sentimentu alu iubirei de pace. A declarat ca adaosulu „filioque“ la simbolul credintei este unu abuzu de autoritate din partea bisericei române, ca spre a restabilă adeverat'a doctrina a bisericei in acésta dogma, trebuie sa ia de baza doctrina parintilor bisericei nedespărțite.

In siedint'a a treia, la 13 Aug., tienuta cu ortodoxii, după ce ortodoxii au aratat ca nu acceptu formula propusa loru in siedint'a precedenta, s'a luat decisiune de a se forma o comisiune compusa din căti-va membri ai tuturor differitelor biserici, spre a formulă concluziunea ce trebue a se luă de o conferinta pentru unire in dogma despre purcederea Sf. Duch, care formula apoi sa se discute in siedintia plenara. Asemenea propunere s'a facutu si anglo-americani, in siedint'a tienuta cu ni in aceasi di, si ei au delegat trei persoane: pre doctorulu Liddonu, Meyrie (ambii englesi) si pre unu americanu, doctorulu Neweu.

In sér'a dela 13 toti membrii ortodoxi s'a intrunitu in siedintia particulara la cartierulu subscrisorilor, unde s'a tractat prealabilu despre formul'a ce pote fi primita de ortodoxi in espunerea dogmei despre purcederea săntului duchu, si totu atunci s'a alesu membrii comisiunei propusa in conferint'a din acea di anume: archeiscopulu Licurg, arhimandritii dela Constantinopoli, Vrieniu si Anastasiadis, protoiereul Ianisievu si profesorulu Osiniu dela Petersburg.

In dimineti'a dilei ~ 14 s'a intrunitu comisiunea mentionata, care a stabilitu formul' unirei si in siedint'a publica menuta după amedi, presedintele Dölinger, după unu discursu alu esplicativu, a ceteu urmatorele patru puncte, asupra căror'a comis'una a isbutit a veni la cunoscere:

1. Noi consumsimu a priim simbolurile ecumenice, si definitiunile de credintia ale bisericei antice.

2. Noi consumsimu a recunoscere ca adaogirea „filioque“ la simbolul credintei s'a facutu in modu nelegalu, din punctul de vedere alu dreptului canonico bisericescu.

3. Noi toti ne tienem de espunerea doctrinei despre săntulu duchu in acea forma in care se espune la parintii bisericei nedespărțite.

Noi renuntiamu la ori-ce concepție si la ori-ce modu de esprimare in care s'aru cuprinde vre-o recunoscere a două principii, séu *Δοξη* séu *αἵρετα* in treime.

Dölinger in discursulu tienutu in acésta siedintia a disu intre altele că motivu la unirea bisericilor: In timpul presentu, de ce merge totu mai multu se invapaiaza lupt'a intre credint'a crestina in genere si intre

necredintia séu materialismu. Noi nu putem privi fără frica la acésta lupta uriasa, pentru ca cine scie in acésta lupta cătă părderi va suferi cultur'a si civilizatiunea nostra cea creștină; pentru aceea noi nu putem a ne repausă numai pre nisice formule teologice si abstracte si a continuă certă pentru densele numai pentru ca stramosii nostri s'a certat pentru ele, diferențele cele de o mica valoare traditiunile spiritului celui statnicu, polemicu, desbinatoru alu partitelor teologice anterioare sa lu lasam la o parte.

Totu in acésta siedintia, Dölinger a datu ortodoxilor óre-care lamuriri asupra chirotoniei anglicane, care se pote parea netemeinica, din cauza ca Anglicanii nu socotu chirotonia intre misterile credintei.

La acestea Dölinger a observat, ca anglicanii numescu misteru numai acele Ierurgii, cari au de scopu comunicarea harului tuturor credinciosilor, precum este botezulu si eucaristia, déra ca in privint'a instituirei, materiei, forme si lucrări chirotoniei, anglicanii cugeta intocmai că ortodoxii. Membrii ortodoxi numai au ascultat acésta, déra nici n'au discutat nici n'au luat vre-o decisiune asupra acestei materii, marginindu-se numai la dogma despre purcederea săntului duchu, precum au fostu de timpuri anuntiate.

(Va urmă.)

Hundrubechiu in 27 Decembre 1875.

Motto: Dómne da că din exemplu altor'a sa ne 'nviemiu noi.

Stimate dle Redactoru! E adeveru ca multe si in multe privintie s'a vorbitu si se vorbesce despre scole, cu preferintia de cele poporale, si de mijlociile salutari, ce potu duce la progresul celu adeverat. Ni se da insătrist'a ocasiune de a vedé, ca ici colecte, tóte vorbirile, tóte corespondintele din diarele noastre suntu glasulu celui ce striga in pustie. Nu me indoiesc nici cum nici despre aceea, ca acésta corespondintia va fi urmata conformu binelui ce-lu contine, ci si ea va fi abandonata si pusa ad acta că multe alte. — Dara nici despre aceea nu me indoiesc, ca ea aru merită o deosebita atenție. Cu tóte acestea inse avand ou o deplina convictiune de pretele cele ce voiu espu mai josu, aeroindu iesu inaintea publicului cu aceste modeste pareri individuale cu lese din esperintia, căroru sire ve rogu dle Redactoru a le dă locu in pretiuitulu diariu „Telegraful Român“ ce ridigati.

Poporul nostru — putienu inca carturariu — pretinde intru adeveru multu dela invetiatorii sei. Elu pretinde că copii lui, chiaru si incepatori, crescuti că buretii in padure — adesea — restatiati, cu putenia crescere intelectuala, nescindu baremu binetie a dă, si cui a da? ba nici chiaru vorbi, — după ce-i mâna la scola, in scurtu tempu se vede sporii, căci altu-cum invetiatoriulu indata e incarcat cu epite — adesea — nemeritate: ca e de nimic'a! ca numai de găba 'i dau simbri'a mare! s.a.

Dara, cu deosebire, la ce e mai pretensivu poporul nostru? La aceea, că copii de scola sa fia de omenia!

— Si in ce se cuprindu cu preferintia „omenia“ pretinsa de popor? Dupa preferintia in aceea: a dă scolarilu binetie celor mai in versta. Me amu mirat cu de asi pretensiune, căci baremu atât'a aru poté si parintii face acasa; insa ei o lasa si acésta in grija si spatele scolei, pre cum tóte celelalte. Daca dora poporul acésta nu o face, apoi scola se o face in prim'a linia!

Spre motivarea acestei pareri individuale voi enară pre scurtu, ca cum se pórta copii sasilor nostri — Cultur Volkului, — intre cari si cu

cari avemu norocirea a locu, de unde vomu poté apoi scóte consequintie, ce intarescu pretensiunile poporului nostru.

Ei, sasii, intru adeveru au scóle — in parte mare — mai bune decât români de printre ei; se si adapa cu cunoscintie mai bogate totu in aceeasi mesura; dara unu morbu, o cangrena, o patima nu voru, si nu o scotu din scóla loru: ur'a asupr'a românului si a totu ce nu e sas.

Eu nu amu fostu totu cu ei in scóla, dara se pote usioru vedé din aceea, ca copii loru esindu chiaru din scóla, ori mergendu la scóla, ne cum se dé binetie unui român, dara nici din cale nu-i ferescu; ba inca 'lu mai injura ori sburatorescu. Tinerii loru apoi suntu si mai indrasneti! Chiaru si parintii. Trecendu chiaru pre lângă unu preotu românescu, dintre diece scolari abiá 'lu va salutá unulu! Trecendu preotulu român pre lângă doi séu mai multi sasi in discursu, de giéb'a i saluta, câci ei nu-si intre-rumpu discursulu spre a multiemí preotului salutatoriu, cu atâta mai putienu pentru altu român: de unde se vede apriatu, ca de-si densii se dicu — facia de religi'a loru — evangeliici, totusi faptele i arata ca suntu de o opinione concreta cu iudeii vechi, cari nu poteu suferi pre samariteni, considerându-se numai pre sine de poporulu celu mai alesu. Asiá si sasii nostri, cugeta ca numai densii suntu ómeni, cecalalti suntu numai animale simple.

Dicendu acestea 'mi vine aminte o expresiune din o scurta vorbire a unui preotu betrânu sasescu din Noerichiu cându amu datu esamenulu cu pruncii de acolo. Vediendu elu aadea, ca cum respundu elevii mei de corectu, de promptu si bine in uimirea sea s'a esprimatu „ca elu n'a crediutu nici odata, că dela unu poporu asiá duru se pote audi astufelii de respunsuri!“ Nu e deci mirare, déca unu preotu are astufelii de idei, că poporulu de rendu se aiba mai bune! Nu e mirare nici aceea, déca poporulu sasescu e asiá antipaticu facia de români si de ceialalti colocitorii, cându preotimea loru are astufelii de convingeri, câci ea — preotimea — numai aceea trebuie si pote se inventie, despre ceea ce singura e convinsa; si apoi poporulu sasescu pune multu pondu pre inventiaturile preotimea sele. De aicea — credu eu — ca vine si aceea ura in copii sasi asupr'a românilor, transplantata din generatiune in generatiune că o bôla epidemica. Astufelii in scóla si biserica! fără de lecă de privire la moral'a măntuitoriului: „Iubesc pre deaproapele teu că insuti pre tine.“ Astufelii de procederi suntu totu atâtea lectiuni, care ne arata invederatu urmârile daunose provenite si proveninde din ele, pre care trebuie, dupa modesta-mi parere, sa le evitâmu si in locu-le sa se introduca cu tota seriositatea prin scólele nostra „omeni'a“ pretinsa de poporulu nostru român. Altufelii elu se vede vatematu in bunulu seu simtiu; si dupa macsim'a: ce tie nu-ti place, altui'a nu face; vá cá copii sei sa fia de omenia, „sa dea cinstea cuvenita tuturor, celor ce li-se cuvine; si astufelii lucrându barbatii de scóla vomu satisfac dreptei pretensiuni a poporului nostru ce 'si are bas'a seamora si binefacatōre. Cu acésta dorentia ferbinte, amu onórea a me insemná etc.

Ioanu Grecu,
Parochu gr. or.

Varietati.

* Multtamita publica. Au tramsu deunadile dlu Avramu Armeanu cipistu in Sabiu 5 fl. v. a. in numele

dlui Cretiu pre sém'a romanilor de arsi din Sabesiu. Banii acesti'a s'au im-partit intre diece nenorociti in parti egale. Vine deci subsemnatul comitetu a aduce in numele dearsilor multiamita si susu numitului daruitoriu.

Sabesiu 16 Dec. 1875.

Comitetulu.

* * (O casina românesca) s'au in-fintiatu in opidulu Dobro. Ii urâmu durata lunga.

* * O noua expeditiune la polulu Nordu. Mai multi armatori si oficeri din marina de negotiu Statelor-Unite suntu pe cale de a organisa o noua expeditiune la polulu Nordu. Acesta expeditiune, ce va fi dirigeata de capitanulu Osborue, va cautá si harthiele pre cari Ioanu Franklin le-a ascunsu in stâncele regiunilor arctice. Dejá s'a pregratit unu vasu si s'au retinutu mai multi Eschimosi, intre altii betrânu caleuzu Iovu dela Frederikshaab.

Mai multi americanii ce au visitatua dejá Groenland'a se voru unu cu acesta expeditiune a cărei plecare e fipsata la 1 Aprile 1876. Unu geologu savantu si propuse de a studia regnitu mineralu si vegetalul, specialmente plantele fosile particulare aelor regiuni septentrionale si cari au fostu descrise de curendu de caletoiu anglosu E. Whymper.

Nr. 1555/Plen.

Concursu de premiu.

Intru esecutarea conclusului si-nodului archidiecesanu din anulu cur. Nr. prot. 95 prin acésta se escrie concursu cu premiu pentru cea mai buna biografie a fericitului archeepiscopu si metropolitu Andreiu Baronu de Sia-gun'a, pre lângă urmatorele conditiuni:

1. Biografi'a sa cuprinda tota vieti'a marelui barbatu dela nascere pana la moarte, ba chiaru si datele mai momentuose genealogice ale familiei lui; iér' activitatea lui se fia privita din tota punctele de vedere, si datele mai momentuose se fia in-tarite si prin documente;

2. Terminulu pentru asternerea operatorului este diu'a de 31 Decembre 1876 cal. vechiu;

3. Operatele suntu a sa pune sub cuverta sigilata cu sigilu strainu de alu autorului, a se scrie de mâna straina, si a se provede pre partea din afara cu unu motto, scrisu totu de mâna straina;

4. Asemenea suntu a se sigilă totu cu acelu sigilu strainu si concursele, pre cari suntu a se scrie cu-vintele: „Concursu la premiul pentru biografi'a metropolitului Andreiu“, scrisu totu cu mana straina; iér' in launtru este si se reproduce motto de pre cuverta operatorului, si a se sub-scrie concurantele cu man'a propria;

5. Premiul pentru cea mai buna biografie este de 500 fl. v. a. cari se solvescu celui premiatu de cas'a epitropiei archidiecesane celu multu in terminu de 30 dile dupa incunsciunia lui din partea consistoriului archidiecesanu;

6. Biografi'a premiata este pro-prietatea archidiecesei, iér' autorelui, carele este datoriu a se ingrigi pen-tru intrég'a corectur'a tipariturei, se dau dupa fia-care editiune 50% ale venitului curatul din editiunea pre-mersa.

7. Operatele nepremiate se voru restituí concurtilor, pastrandu-se in deplina discretiune numele densilor.

Din siedint'a plenaria a consistoriului archidiecesanu tienuta la Sibiu, in 12 Decembre 1875.

Mironu Romanul m/p.
archiepiscopu.

Nicolau Fratesiu m/p.
secret. consist.

Nr. 462 — 1875.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a a III Siulumberg, protopresbiteratu Noerichiu Cincu mare, in urm'a parintescei incaviintiari, consistoriale Nr. 2947 a. c. se escrie prin acésta concursu cu terminul pana 8 Ianuariu 1876.

Emolumentele suntu:

1. Portiunea canonica de 10 jugere pamentu aratoriu si de fenatiu.

2. Dela 140 familii romani si neorus-tici cete o ferdela de cucuruzu sfarmitu.

3. Dela atâtea familii venitele stolar staverite de smodulu protopresbitoralu, care tote impreuna dau sum'a de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia, voru avé a-si asterne petitiunile instruite amesuratul statutului organicu la subscrisul pana la terminul indicat.

Noerichiu in 8 Decembre 1875.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Oficiul ppescu gr. or. Noerichiu C. mare.
G. Maieru,
adm. ppescu.

ad. Nr. ex. 1875/prot.

Concursu.

Pentru postulu de Capelanu, lângă protopresbiterulu din Fizes St. Petru că parochu conformu inaltei resolu-tiuni consistoriali dto 4 Sept. a. c. Nr. 2485 se escrie concursu pana la 31 Ianuariu 1876.

Emolumentele suntu:

Deosebitu 5 jugere de pamentu, casa de locuinta in odâile parochialii venitulu din stol'a parochiala de jumate, voindu se pote ocupá si cu postulu inventiatorescu din locu, pre-lângă 100 fl. 40 vici de bucate si 4 orgii de lemn — 4 punti, de lumina si gradin'a scólei. — Afacerile proto-presbiterali competu eschisivu numai protopresbiterului.

Concurrentii voru avé a-si asterne concursurile sele instruite conformu dispozitunilor sinodali din a. 1873 protopresbiteratului Ungurasiului in Fizes St. Petru pana la diu'a susu acintata.

Câtu pentru catechisarea in scóla, si pastrarea bunui ordine in biserica si poporu, concurrentii se cere a fi celu putienu absoluti de 4 clase gimnasiali, teologi si pedagogi absoluti, precum a fi portatul si postulu de inventiatoriu cătu-va tempu.

Fizes St. Petru 13 Dec. 1875.

Comitetulu parochialu in intie-legere avuta cu protopresbiterulu si parochulu locale.

Petri Rosca,
(1-3) protopresb.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de inventiatoriu la scóla poporală gr. or. din comun'a Fintoagu se escrie concursu pana la 25 Ianuariu 1876 st. v.

Salariul anualu, in bani 72 fl. v. a. in naturale 64 mesuri mari parte grâu, parte cucuruzu, 8 stângini de lemn si quartiru naturalu in scóla.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au a-si asterne suplicele loru instruite in sensulu Statutului organicu pana la terminul indicat la subscrisul.

Dev'a 13 Decembre 1875.

Pe-tru comitetulu parochialu

Ioanu Papiu,
(1-3) protopresbiteru gr. or.

Nr. 2883/Plen.

Concursu.

Nepotendu-se confer unulu din stipendie de 100 fl. din funda-nea mogiana, menit pentru ascultatori la vi-o academia din patria, nici unui concurinte: Pentru acea se publica prim acésta de nou concursu pana la 15 Ianuariu v. 1876.

Competitorii suntu provocati a-si su sterne la consistoriul archidiecesanu pana la terminul amintit cererile sale instruite cu atestatul de botezu, ca suntu de religiunea gr.

or., cu testimoniu scolasticu despro sporiulu facutu in studii in semestrulu spiratul, apoi cu adeverintă despre cercetarea prelegerilor in anul acesta precum si cu atestatul de pau-pertate.

Sabiu, din siedint'a plenaria a consistoriului archidiecesanu tienuta la 12 Decem-bre 1875.

Mironu Romanul m. p.
archiepiscopu si Metropolitu.
Nicolau Fratesiu m. p.,
(1-3) secretariu consistorialu

ad. Nr. 92 — 1875.

Concursu.

Devenindu vacanta parochia gr. or. din Roscani ppresbiteratulu Dobrei, se escrie prin acésta concursu cu terminul pana in 25 Ianuariu 1876 st. v.

Emolumentele suntu:

Cuartiru naturalu cu gradina de 750 sting. □ portiune canonica 15 jug. 1022 steng. □ aratoriu, 6 jug. 665 stang. □ fenatiu, si pentru stola dela inmormantari si cununii 300 fl. v. a in bani.

Toté aceste emolumente compu-tate la olalta dau unu venit aproape la 500 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au a-si asterne cncursele loru instruite in sensulu statut.org. la sub-scribul pana in terminul susu amintit.

Dev'a 13 Decembre 1875.

Pentru comitetulu parochialu.

Ioanu Papiu,
protopresbit. Devei
(1-3) adm. Dobrei.

Concursu.

Pentru ocuparea statuiene inventio-nesci vacante in parochia Mad'a pro opres-biteratulu II alu Geoagiu, se escrie concursu pana la finea lunei Decembre a. c. salariul este 150 fl. v. a. 12 ferdele bucate cuartiru liberu si lemn.

Doritorii de a ocupá acésta statuine voru asterne petitiunile loru instruite conformu statutului organicu pana la terminul prefiptu, la oficiul protopresbiterului.

Secarembu 28 Novembre 1875.

Sabinu Piso,
protop.

(3-3)

Depunerile de capitale spre frup-tificare.

se primescu la institutulu subsemnatu

a) pre lângă anunçarea radicâ-rei in sensulu statutelor cu 6% interese.

b) sub conditiune, de a se anunçă institutului radicarea depunerile la trei luni inainte cu 6 1/2 %.

c) sub conditiune, de a se anunçă institutului radicarea depunerile la siese luni inainte cu 7% interese.

Cu privire la conditiunile b) si c) depunerile are a se dechiară in diu'a depunerei, altu cum inlocarea se va privi că urmata sub conditiunea a).

Interesele incep in diu'a, care urmăza dupa diu'a depunerei, si incéta cu diu'a premergatoră dilei, in care se radica depunerea cu acelui adausu inse, că numai dela acele capitate se dau interese, cari stau de-puse la institutu celu putienu 15 dile.

La dorint'a deponentului se potu stabilii in diu'a depunerei capitalul si conditiuni speciali de esolvire, cari se insémna apoi in libelul si in carte de deponerilor institutului. In atare casu restituirea depunerii urmăza dupa aceste modalităti speciali.

Depunerile tramise prin posta, pre lângă comunicarea adresei deponen-tului, se resolvu totu-déun'a in diu'a primirei.

Asemenea se potu efectuá prin posta anunçari si radicări de capitale.

Sabiu 21 Decembre 1875.

„Albin'a“

Institutu de creditu si de eco-nomii in Sabiu.

Post'a redactiunei Dlu N. Pe-trescu. La recercarea D-vóstra constă-tâm ca autorulu corespondintie Siliu etc. din Nr. 100 a. tr. este cu-toulu altul si nu D-vóstra.